

Galerie Tanya Rumpff **Corinne Bonsma - Dag en nacht** van 15 maart t/m 6 april 2002

woensdag t/m zaterdag van 12.00 tot 17.00, zondag van 14.00 tot 17.00 uur en op afspraak
Spaarnwouderstraat 74, 2011 AE Haarlem, tel 023 5359565, fax 023 5354057

Corinne Bonsma (1959) is opgeleid aan de Schule für Gestaltung in Luzern en Ateliers '63 in Haarlem. Haar nieuwe werk bij Tanya Rumpff is een versmelting van haar bekende schilderijen met abstracte motieven en het figuratieve werk dat daaraan voorafging. Daarmee exposeerde ze onder meer in de Kunsthalle in Bern. Vanaf begin mei zal haar werk te zien zijn in de Kunsthalle 'Palazzo' in Liestal bij Bazel.

Zoals Georges Perec in *Espèces d'Espaces* ruimten van een opeenvolgende schaal in woorden ontvouwt, zo ontleedt Corinne Bonsma verschillende soorten ruimten in haar schilderijen. Met een chirurgische precisie legt ze het onderhuidse bloot. Niet door te snijden of de verf er dik bovenop te leggen maar door de ruimte open te werken door middel van veelkleurige strepen zoals etslijnen het oppervlak uitbijten. Uit deze kieren komt een kleurenrijkdom tevoorschijn die een extra dimensie geeft aan de verder op het eerste gezicht vrijwel monochrome doeken. Die openingen naar binnen toe hebben hun weerslag op het immanente licht dat schijnt door de transparante huid; een levendig oppervlak met talloze kleurnuances.

De ruimtelijke werkelijkheid die Bonsma in kaart brengt is vrijwel geheel geabstraheerd. Het zijn doeken met strepen die de grens van het beeldvlak lijken te overschrijden en nog net een landschap evoceren of elementen daarvan, zoals riethalmen. Kruisende lijnen van vliegtuigsporen in de lucht of psychische ruimten, geopend vanuit het lichaam als wonden die het binnenste blootleggen. Verwond of verwonderd. Een indruk of een herinnering waardoor je geraakt wordt. Het landschap van de herinnering is een palimpsest* die zijn onderliggende lagen prijs geeft.

'Dag en nacht' verwijst naar kleurcontrasten, naar licht en donker of heel letterlijk naar het schilderij van de nachtelijke sterrenhemel. Hier lijken de sterren eerder op een uitbundige kleurenregen van confetti. De ruimte is in dit geval niet dwars doorsneden met strepen maar opengewerkt in duizelingwekkend donkere gaten. Maar de titel van de tentoonstelling heeft vooral met de verhouding tussen de zichtbare werkelijkheid en de zintuiglijke waarneming van doen, want uit dat contrast worden de werken opgebouwd. Geleidelijk, vanuit het onderbewuste en via het schilderij zelf. Het vroegere werk van Corinne Bonsma wijst -achteraf gezien- duidelijk richting deze nieuwe serie. Belangrijke elementen die eerder latent aanwezig waren, zijn nu volledig geïntegreerd.

Het schilderij is hier geen plat vlak in een kader. De eindeloosheid van het doek verloopt in de diepte maar begrijpt ook de ruimte rond het schilderij. *Ruimten rondom*, zo luidt de vertaling van Perec's *Espèces d'Espaces* in het Nederlands.

Naar achteren, de diepte in, en naar de zijkanten toe, bezijden het kader, wordt de ruimte van het schilderij uitgebreid.

*palimpsest: perkament waarvan de oorspronkelijke tekst is afgekrabt en dat daarna opnieuw is beschreven, zodat er sprake is van meerdere lagen met de tijd.

Renée Borgonjen